

210
214

V I R O
Plurimum Reverendo, Clarissimo atque Doctissimo,
D O M I N O

S A M U E L I
S C H O E N W A L D I O,

Ecclesiastæ ad aedem S. S. Trinit. apud Thorunientes
longe meritissimo,
Tenerrimum ac amantissimum

F I L I O L U M,

M A R T I N U M
T H E O P H I L V M,

A. MDCCCIX

d. XXIII. Jul. natum,

d. X. Oct. Eiusd. Anni,

praematura ac subita morte

creptum,

lugenti

αυταδεια & affectum

l. m. q.

Contestari volebant

Gymnas. Thorun.

RECTOR PROFESS. ac VISIT.

THORUNII,

Impressit **JOANNES LUD. NICOLAI, NOB. SENATUS ET GYMNAS,**
TYPOGRAPHUS.

UT fragor ingenti sonitu devolvitur atris
 Nubibus erumpens, ac sine more furit.
 Moliturque levi culmo violisque ruinam
 Vertice deiecto ac abripit omne decus:
 Sic fragiles annos subito pulchramque iuventam
 Disperdit dirae pestifera aura necis.
 Iucundus teneri dum flos adoleverat aevi,
 Rugosus carie decidit atque perit.
 At felix, quiquis transit sic flore virenti,
 Nimbos ac pestes porro timere nequit.
 Ergo beate puer! de terrae vallibus imis
 Ad sedes tendis iam Paradisiacas.
 Interea nemus id, quo flos & planta revulsa
 Ut maneat pulchrum floribus usque virens:
 Utque nova plane, dispulsis imbribus atris,
 Gratum luce micet, iam redeunte, precor!

Optimo Parenti iacturam sobolis iucun-
 dissimae lugenti amicitiae fidem atque
 affectum approbaturus, haec scr.

M. Petrus Iacnichius, R.

SI DEUS inter nos, cur nobis accidit istud?

Quaerebat Gideon Duxque Paterque probus. Jud. VI. 12.

*Cum Midianitæ vastarent germina terræ
 Israel, damnis opprimerentque solum.*

Quid dices, Dilecte Deo? cum funera defles

Filioli: lacrymis ora genasque rigas.

Tu sicut Gideon fortis fortissima bellas

Bella DEi, veræ Relligionis amans.

Si DEUS inter nos, mihi cur mors abstulit atra

Filiolum, thalami pignora chara mei?

Undique me luctus circumvallavit amarus:

Atque dolor tacito vulnere corda ferit.

Vastavit mæsti Patris, Matrisque dolendæ

Germen: concussit flebile pectus Avi.

Hæc

Sic

Hæc quamvis quereris, perquam Reverende Sacerdos,
Attamen haut lacrymis ora rigare jurat.

Nam frustra quereris, nequeunt ablata reponi.

Despicit humanas ferrea Parca preces.

Filiolus mundi spatiis sublimior annos

Calcat, & æterna lege beatus agit.

Evagor ulterius. Si Reges atque Monarchæ

Dii sunt terrestres, ut sacra verba docent.

Exod. XXII. 28.
Ps. XXXIII. 5. 6.

Filiolus nondum potuit succumbere morti,

Et tempestivæ subdere colla neci.

Namque DEos inter Magnos, Natosque DEorum

Transigimus nostros spe meliore dies.

Proh Superi! quanti vultus, quæ sidera Prussos

Irradiant? quantis ignibus arva micant?

Anne Borussiacas repetunt cælestia terras

Numina? quæ toto pectore Musa colit.

Nunquam Moscorviæ Magnus Dux atque Monarcha

Lumine jucundo viserat hocce solum.

Et quæ temperies? quod nostris lucet in oris

Sidus? cum Princeps vivit in urbe novus.

Nec tamen Heroas tantos mors tetra veretur

Sed sævo Patris demetit ense decus.

Fer patienter onus, Genitor mœstissime, redde

Quod Domini est Domino, qui bene cuncta facit.

Quem dederat prius, hunc repetit, concessa Parenti

Poscit inoffenso pignora jure DEUS:

Debitor es. Natum cum reddis, nomina solvis,

Quique tuus fuerat, plus erat ille DEI.

Minuendi doloris E. deprop.

M. Martinus Böhlm.

GAudia percipiunt sanè non parva Parentes,
Conjugii quando pignora chara vident.
Non minor ast patrum scindit præcordia mœror,
Ex cunis unam pignora quando perunt.

Acai

Accidit ut multis aliis Schoenwaldio utrumque
Claro ut doctrina sic pietate Viro:
Qui lætus genitum suscepit filium in ulnas;
Ast nunc denatum prosequitur lacrumis,
Illa suo tamen in tristi solatia casu
Admittet, mœstis quæ solet ipse dare,
Filiolum quoniam scit tor tantisque periclis
Præreptum tutò vivere in arce poli:
Satque diu vixisse, tenus quòd crimine quovis
Ejus in hoc mundo vita peracta fuit.
Interea precor, ut Gnatus solaminis instar,
Qui superest, maneat sospes in orbe diu,
Et fratres totidem, tristis quot vidit in urna,
In cunis lætus porrò videre queat;
Neve Pater numerò completo sentiat olim,
Ac doleat thalami damna tulisse sui.

Tantum l. sc.

M. Martinus Bertleffius P. P.

AD lacrymas Te nunc profusas aspera Fati
Jura vocaverunt, Vir Reverende, Tui.
Nam cernit quisvis, quantum tua pectora, charo
Nunc Tibi prærepto pignore, vulnus habent.
Infans interiit vix usus luminis auris,
Jam non ulterius blandula labra movens.
Perbreve præteriit tempus, cum Numen ab alto
Æthere concessit gaudia grata Tibi:
Ut pote tale dedit pignus, quod surculus esset
Stemmaris egregius, Vir Reverende, Tui.
Omnia nunc verò mors atris intulit umbris
Admiscens tetra frigida membra, scrobi.
Heu breve vivendi spatium, fugiens quoque vita!
Lætitia heu brevis, & non diuturna simul!
Quid verò prodest tumbam pulsare querela?
Defuncti manes lædere, parce pios,
Pectoris infracti, fodes, nunc exere vires:
Quidque decet sanctum, mente revolve, Virum,
Poscit id infans jam stellantem vectus in aulam
Adspectu fruitur dum propiore Dei:
Scilicet elatus curis vitæque periclis
Cœlicolum tempe lustrat ovante pede;
Ac sordes terræ puro mutavit olympo
Laurigero nitidum cinctus honore caput.

Lugens deproper.

Martinus Schulz/
Moderat. Lud. Neop.

